

Motion till riksdagen 2006/07:K238

av Anne-Marie Pålsson (m)

Förlängda motionstider

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för riksdagsstyrelsen som sin mening vad i motionen anförs om att motionstiden för regeringens propositioner förlängs till åtminstone en månad.

Motivering

Enligt regeringsformen 1 kap. 4 § är riksdagens uppgift att stifta lagar, besluta om budgeten och kontrollera den verkställande makten, dvs. regeringen. För detta anslog skattebetalarna förra året drygt 1 miljard kronor. Detta belopp skall täcka lönen till 349 folkvalda, 625 anställda tjänstemän och omkostnader för lokaler, resor etc.

Att stifta lagar och besluta om budgeten är i första hand en fråga för de partier som utgör regeringsunderlaget, medan den kontrollerande funktionen primärt utövas av oppositionspartiernas företrädare i riksdagen.

Kontrollfunktionen är central för demokratins funktionssätt, men mera sällan massmedialt intressant. Det är kanske en förklaring till att det i dagsläget satsas för lite resurser på detta. I stället används riksdagen, av partierna och de valda ombuden, mera som en plattform för att föra ut sin egen politik.

Konstitutionsutskottets granskning, frågor och interpellationer till statsråden är exempel på hur denna kontrollfunktion kan utövas. Men kontrollen utövas också genom en noggrann analys av de förslag som regeringen lägger fram för beslut i riksdagen.

Men för att denna *de jure*-kontroll också ska kunna fungera som en *de facto*-kontroll måste motionstiden på regeringens propositioner förlängas. Detta gäller särskilt sådana propositioner som inte föregåtts av parlamentariska utredningar eller som gäller EU-direktiv som ska implementeras i svensk lag. Den i dag korta motionstiden – 14 dagar – innebär att de som ska kontrollera regeringen, dvs. riksdagens ledamöter, får blott 14 dagar på sig att

Fel! Okänt namn på

läsa propositionen, tänka igenom dess innehåll, bedöma de framlagda förslagen och formulera sin syn på dessa.

Regeringen kan ha haft år och de bästa experterna till förfogande att utreda frågan och formulera förslagen. Riksdagsledamoten ska göra detta inte bara på mycket kort tid utan även med, i bästa fall, bara en tjänsteman till sitt förfogande. Riksdagens reella möjligheter att kontrollera regeringen blir därmed begränsade och innehållet i motionerna, som sammanfattar de olika partiernas granskning, reduceras inte sällan till ytligt tyckande och politiska floskler. Risken för att så ska ske är särskilt stor om den framlagda propositionen innehåller förslag på komplicerade lagtekniska förändringar på specialområden.

En förlängning av motionstiden till låt säga en månad ger riksdagsledamoten rimliga möjligheter att kontakta olika experter för att låta dem ge sin syn på den aktuella frågan och att utifrån dessa utlåtanden formulera sin (partiets) syn på regeringens förslag. Konstruktiv granskning även av detaljer är viktig, ty utformningen av dessa kan ha en enorm räckvidd.

Mot bakgrund av vad som ovan sagts bör motionstiden på regeringens propositioner förlängas.

Stockholm den 27 oktober 2006

Anne-Marie Pålsson (m)